

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine

Суд Босна и Херцеговина

Predmet broj : Broj: S1 2 K 032481 21 Kž

Datum donošenja: 05.10.2021. godine

Pred Apelacionim vijećem u sastavu:

sudija Staniša Gluhajić, predsjednik vijeća

sudija Senadin Begtašević, član vijeća

sudija Amela Huskić, član vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

protiv optuženog

Đorđa Bogdanovića

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine: Kasim Halilčević

Branilac optuženog: Petko Budiša, advokat iz Bijeljine

Broj: S1 2 K 032481 21 Kž

Sarajevo, 05.10.2021. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja sastavljenom od sudije Staniše Gluhajića, kao predsjednika vijeća, te sudija Senadina Begtaševića i Amele Huskić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika Bojana Avramovića u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Đorđa Bogdanovića, zbog krivičnog djela primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), odlučujući o žalbi branioca optuženog, advokata Petka Budiše izjavljenoj protiv presude Suda BiH broj: S1 2 K 032481 20 K od 09.03.2021. godine, nakon održane javne sjednice u prisustvu optuženog Đorđa Bogdanovića, njegovog branioca advokata Petka Budiše i tužioca Tužilaštva BiH Kasima Halilčevića, na osnovu člana 310., 313. i 314. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH), dana 05.10.2021.godine, donio je

P R E S U D U

Žalba branioca optuženog Đorđa Bogdanovića, advokata Petka Budiše izjavljena protiv presude Suda Bosne i Hercegovine, broj: S1 2 K 032481 20 K od 09.03.2021. godine, **djelimično se uvažava** i prvostepena presuda Suda Bosne i Hercegovine, se **preinačava u dijelu odluke o kazni**, na način da se optuženi Đorđe Bogdanović za krivično djelo primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH) uz primjenu članova 39., 40., 42. i 48. KZ BiH, za koje je oglašen krivim, **osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1(jedne) godine.**

U ostalom dijelu prvostepena presuda se potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

1. Presudom Suda BiH broj: S1 2 K 032481 20 K od 09.03.2021. godine, optuženi Đorđe Bogdanović, oglašen je krivim da je radnjama opisanim u činjeničnom dijelu pomenute presude počinio krivično djelo primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 217. stav. 1. KZ BiH, za koje djelo ga je sud na osnovu odredbe člana 285. ZKP BiH uz primjenu članova 39., 40., 42. i 48 KZ BiH osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne)

godine i 4 (četiri) mjeseca. Primjenom odredbi članova 110., 111. i člana 217. stav 4. KZ BiH, od optuženog je oduzeta imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela - novac u iznosu od 50 Eura, u protivvrijednosti u konvertibilnim markama prema srednjem kursu Centralne banke BiH važećem na dan uplate, na ime primljenog dara, koji iznos je optuženi dužan uplatiti u korist budžeta Bosne i Hercegovine u roku od 30 (trideset) dana od dana pravosnažnosti presude. Takođe, pobijanom presudom, a primjenom odredbe člana 73. KZ BiH, prema optuženom Bogdanović Đorđu izrečena je mjera sigurnosti zabrane vršenja poslova policajca u GP BiH u trajanju 3 (tri) godine od pravosnažnosti presude, s tim da se vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere bezbjednosti. Konačno, primjenom odredbe člana 188. stav 1. ZKP BiH u vezi sa članom 186. stav 2. ZKP BiH, optuženi je obavezan na plaćanje troškova krivičnog postupka, čiji će iznos Sud utvrditi posebnim rješenjem po pribavljanju potrebnih podataka.

I. ŽALBA I ODGOVOR NA ŽALBU

2. Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog advokat Petko Budiša, i to zbog: bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnopravnim sankcijama i oduzimanju imovinske koristi, sa prijedlogom da apelaciono vijeće ovog Suda pobijanu presudu preinači i oslobodi optuženog ili istu ukine i održi pretres.

3. Tužilaštvo je dostavilo odgovor na žalbu branioca, ističući da je žalba neosnovana i predlaže da se ista odbije.

4. Na sjednici drugostepenog vijeća Apelacionog odjeljenja, održanoj dana 05.10.2021. godine, i branilac optuženog i Tužilaštvo su ostali kod pismeno iznijetih žalbenih prigovora i razloga, odnosno odgovora na žalbu. Optuženi se u cijelosti saglasio sa navodima svoga branioca.

5. Nakon što je ispitalo pobijanu prvostepenu presudu u granicama istaknutih žalbenih prigovora, u skladu sa odredbom člana 306. ZKP BiH, apelaciono vijeće je donijelo odluku kao u izreci, iz sljedećih razloga:

II. OPŠTA PITANJA

6. Prije obrazloženja za svaki istaknuti žalbeni prigovor, vijeće naglašava da je obaveza žalioaca da u skladu sa odredbom iz člana 295. stav 1. tačke b) i c) ZKP BiH, u žalbi navede kako pravni osnov za pobijanje presude, tako i obrazloženje kojim potkrepljuje osnovanost istaknutog prigovora.

7. Budući da apelaciono vijeće na osnovu odredbe iz člana 306. ZKP BiH presudu ispituje samo u granicama žalbenih navoda, obaveza je podnosioca žalbe da žalbu sastavi tako da ista može poslužiti kao osnova za ispitivanje presude. U tom smislu, podnosilac žalbe mora konkretizovati žalbene osnove iz kojih pobija presudu, precizirati koji dio presude, dokaz ili postupak suda osporava, te navesti jasno i argumentovano obrazloženje kojim će potkrijepiti istaknuti prigovor.

8. Samo paušalno označavanje žalbenih osnova, jednako kao i ukazivanje na navodne nepravilnosti u toku prvostepenog postupka bez preciziranja na koji žalbeni osnov se podnosilac žalbe poziva, nije valjana osnova za ispitivanje prvostepene presude, zbog čega će apelaciono vijeće neobrazložene i nejasne žalbene prigovore *prima facie* odbiti kao neosnovane.

III. ŽALBENI PRIGOVORI U POGLEDU BITNIH POVREDA ODREDAVA KRIVIČNOG POSTUPKA (ČLAN 297. ZKP BiH)

A) Standardi za odlučivanje po žalbi

9. U skladu sa članom 296. ZKP BiH, presuda se može pobijati zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka. Bitne povrede odredaba krivičnog postupka definisane su članom 297. ZKP-a BiH.¹

---

¹ Član 297. **Bitne povrede odredaba krivičnog postupka**, (1) Bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji: a) ako je Sud bio nepropisno sastavljen ili ako je u izricanju presude učestvovao sudija koji nije učestvovao na glavnom pretresu ili koji je pravomoćnom odlukom izuzet od suđenja, b) ako je na glavnom pretresu učestvovao sudija koji se morao izuzeti, c) ako je glavni pretres održan bez osobe čija je prisutnost na glavnom pretresu po zakonu obavezna ili ako je optuženom, branitelju, ili oštećenom protivno njegovom zahtjevu, uskraćeno da na glavnom pretresu upotrebljava svoj jezik i da na svom jeziku prati tok glavnog pretresa, d) ako je povrijeđeno pravo na odbranu, e) ako je protivno zakonu bila isključena javnost na glavnom pretresu, f) ako je Sud povrijedio propise krivičnog postupka o postojanju odobrenja nadležnog organa, g) ako je Sud donio presudu a nije bio stvarno nadležan ili ako je nepravilno odbio optužbu zbog stvarne nenadležnosti, h) ako Sud svojom presudom nije potpuno riješio predmet optužbe; i) ako se presuda zasniva na dokazu na kome se po odredbama ovog zakona ne može zasnivati presuda, j) ako je optužba

10. S obzirom na težinu i značaj počinjenih povreda postupka, ZKP BiH pravi razliku između onih povreda koje, ako se utvrdi da postoje, stvaraju neoborivu pretpostavku da su negativno uticale na valjanost izrečene presude (apsolutno bitne povrede) i povreda kod kojih se, u svakom konkretnom slučaju, ostavlja na ocjenu sudu da li je ustanovljena povreda postupka imala ili mogla imati negativan utjecaj na valjanost presude (relativno bitne povrede).

11. Apsolutno bitne povrede ZKP BiH taksativno su nabrojane u tačkama a) do k) stava (1) člana 297. ZKP BiH. Ukoliko bi apelaciono vijeće našlo da postoji neka od bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, obavezno je da, u skladu sa odredbom iz člana 315. stav (1) tačka a) ZKP BiH, ukine prvostepenu presudu, izuzev u slučajevima iz člana 314. stav (1) ZKP BiH.²

12. Za razliku od apsolutnih, relativno bitne povrede nisu taksativno pobrojane u zakonu, već postoje u slučaju kada sud u toku glavnog pretresa ili prilikom donošenja presude, nije primjenio ili je nepravilno primjenio koju odredbu zakona o krivičnom postupku, ali samo ukoliko je to bilo ili je moglo biti od utjecaja na zakonito i pravilno donošenje presude.

13. U odnosu na navode da je povreda načela krivičnog postupka mogla imati negativan utjecaj na donošenje zakonite i pravilne presude, nije dovoljno da podnosilac žalbe jednostavno tvrdi da se procesna povreda *hipotetički* mogla negativno odraziti na donošenje zakonite i pravilne presude, već će žalbeno vijeće zaključiti da se povreda načela krivičnog postupka desila samo ako podnosilac žalbe pokaže da je ona materijalne prirode i da se ne može zaključiti da navedena povreda nije negativno utjecala na donošenje zakonite i pravilne presude. Naime, kada žalbeno vijeće smatra da je donesena zakonita i pravilna

---

prekoračena, k) ako je izreka presude nerazumljiva, protivrječna sama sebi ili razlozima presude ili ako presuda uopće ne sadrži razloge ili u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. (2) Bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji i ako Sud u toku glavnog pretresa ili prilikom donošenja presude nije primijenio ili je nepravilno primijenio koju odredbu ovog zakona, a to je bilo ili je moglo biti od utjecaja na zakonito i pravilno donošenje presude.

²Član 314. **Preinačenje prvostepene presude:** (1) Vijeće apelacionog odjeljenja će, uvažavajući žalbu, presudom preinačiti prvostepenu presudu ako smatra da su odlučne činjenice u prvostepenoj presudi pravilno utvrđene i da se, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, po pravilnoj primjeni zakona, ima donijeti drukčija presuda, a prema stanju stvari i u slučaju povrede iz člana 297. stav (1) tačka f), g) i j) ovog zakona.

presuda, bez obzira na povredu postupka takve prirode, žalbeno vijeće će zaključiti da član 297. stav 2. ZKP BiH nije povrijeđen.

B) Žalbeni prigovori i ocjena vijeća

14. Branilac optuženog, žalbu izjavljuje u pogledu žalbenih osnova iz člana 297. stav 1.tačka d) u vezi sa tačkom k) ZKP-a BiH.

a) Podosnov iz člana 297. stav 1. tačka d) ZKP-a BiH

15. Branilac optuženog ističe da je povrijeđeno pravo njegovog branjenika na odbranu jer su pravila krivičnog postupka primjenjena na štetu optuženog, budući da je sud prilikom utvrđivanja spornih činjenica, prvostepenu presudu zasnovao isključivo na iskazima svjedoka čiji su iskazi pročitani na glavnom pretresu, a pri tome odbrana nije bila u mogućnosti da ove svjedoke ispita, čime su po tvrdnji odbrane prekršene odredbe krivičnog postupka, kao i učinjena povreda prava na pravično suđenje iz člana 6. stav. 1. i 3. tačka d) EKLJP.

16. Apelaciono vijeće će podsjetiti na od ranije prihvaćenu praksu ESLJP i Ustavnog suda BiH da nema kršenja člana 6. stav 1. i 3. tačka d) Evropske konvencije kada je dozvoljeno čitanje iskaza svjedoka koji “zbog važnih razloga” nisu mogli pristupiti na glavni pretres, pod uslovom da se osporena presuda ne zasniva isključivo na tim iskazima već i na iskazima drugih svjedoka i drugim materijalnim dokazima³.

17. Čitanjem osporene presude se da zaključiti da je prvostepeni sud tokom dokaznog postupka, pored čitanja iskaza dva svjedoka koji nisu ispitani na glavnom pretresu, cijenio i druge dokaze koji obuhvataju svjedočenja drugih lica, kao i materijalne dokaze, koji dokazi su bili osnov za donošenje osuđujuće presude, o čemu će biti više riječi u daljim navodima.

18. Budući da je odbrana optuženog istakla ovaj prigovor u smislu nepravilne primjene odredbe člana 273. stav 2. ZKP BiH, u vezi sa prihvatanjem i čitanjem iskaza svjedoka Yuko Ogasawara i Mladena Jovića, vijeće će ovaj prigovor, kao i druge vrste prigovora koji

---

³ Vidjeti predmet ESLJP Van Mechelen protiv Nizozemske; odluke Ustavnog suda BiH broj AP 154/05 od 12.aprila 2006.godine i broj AP 105/03 od 30.novembra 2004.godine.

se tiču navodnih propusta u pogledu formi pomenutih Zapisnika o saslušanju svjedoka razmotriti u nastavku u dijelu koji se odnosi na pitanje pravilnosti primjene odredbe ZKP BiH, odnosno prigovora iz žalbenog osnova člana 297. stav 2. ZKP BiH.

b) Podosnov iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH

19. Apsolutno bitna povreda odredaba krivičnog postupka u skladu sa članom 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH postoji kada prvostepena presuda sadrži određene nedostatke u izreci i obrazloženju, koji su po svojoj prirodi takvi, da onemogućavaju ispitivanje njene zakonitosti i pravilnosti.

20. Branilac optuženog je naveo da pobijana presuda sadrži protivrječnosti između nje i njenih razloga, kao i da ista sadrži povredu u smislu nedostatka pravno valjanih razloga. U tom smislu branilac je istaknutu povredu cijenio kroz pogrešnu primjenu odredbe člana 273. stav 2. ZKP BiH dajući ocjenu navoda svjedoka čiji iskazi su pročitani na glavnom pretresu, zaključivši kako je prvostepeni sud dajući svoje obrazloženje u vezi s njima počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH.

21. Cijeneći iznesene žalbene prigovore, apelaciono vijeće u kontekstu naslovljene povrede krivičnog postupka, iste nalazi neosnovanim. Naime, nakon detaljne i sveobuhvatne analize izreke pobijane presude, ovo vijeće je ocijenilo da je ona dovoljno jasna i razumljiva, te da joj razlozi iz obrazloženja nisu protivrječni, odnosno da su forma i sadržaj presude u skladu sa odredbama procesnog zakona, te shodno tome ovo vijeće zaključuje da prvostepeni sud nije povrijedio odredbu člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH.

22. Takođe, s obzirom da se na jasan način ovim osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, odnosno da odbrana kroz obrazloženje prigovora ukazuje na drugačije stanje stvari, cijeneći dokaznu snagu navedenih dokaza, prvenstveno vjerodostojnost pročitano g iskaza svjedoka Yuko Ogasawara dovodeći ga u vezu sa iskazima drugih svjedoka, a posebno sa, po odbrani, pogrešnim stavom prvostepenog suda o mogućnosti njegovog čitanja, drugostepeno vijeće će iz tog razloga, suštinu odgovora u pogledu ovog pitanja dati u okviru razmatranja povrede iz člana 297. stav 2. ZKP BiH, a dijelom i kroz osnov- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

c) Podosnov iz člana 297. stav 2. ZKP BiH

23. U pogledu ovog žalbenog podosnova, branilac je u žalbi naveo da je sud povrijedio odredbu člana 273. stav 2. ZKP BiH na štetu optuženog, jer je prihvatio da se na glavnom pretresu pročitaju iskazi svjedoka Yuko Ogasawara i Mladena Jovića, a da Tužilaštvo nije dokazalo da njihovo prisustvo nije bilo moguće obezbijediti, a na takvim dokazima je zasnovana presuda prema optuženom. Zbog navedenog, pogrešna primjena odredbe člana 273. stav 2. ZKP BiH, bitno je uticala na pravilnost i zakonitost donošenja pobijane presude.

24. Cijeneći navedene prigovore koji se odnose na pitanje prava na odbranu, činjenice na koje je branilac ukazao u svojoj žalbi, a koje su se utvrđivale na temelju iskaza koji su pročitani na glavnom pretresu, ovo Vijeće cijeni neosnovanim. Član 273. ZKP BiH u stavu 2. propisuje izuzetke od neposrednog provođenja dokaza čitanjem prethodnih izjava u situaciji kada osobe nisu dostupne da daju iskaz neposredno tokom pretresa.

25. U konkretnom slučaju prvostepeni sud je našao da je dolazak oštećene pred sud znatno otežan iz važnih uzroka, o čemu je dao detaljne jasne i konkretne razloge koji, i po ocjeni ovog suda, opravdavaju takvu odluku. Naime, iz obrazloženja pobijane presude (na str. 9. i 10.), proizlazi da je prvostepeni sud prvo uputio pozive svjedocima na adresu u Bijeljini na kojoj je živio suprug oštećene, Mladen Jović, s obzirom da se evidentno radilo o stranoj državljanici, a koje dostavljanje nije uspjelo. Potom je sud poziv pokušao dostaviti putem ovlaštenih radnika policije, o čemu su policijski službenici obavijestili sud da uručenje poziva na tu adresu nije moguće, pružajući informaciju o novoj adresi supruga oštećene, na koju adresu je ponovno pokušana dostava poziva ali bezuspješno, da bi u konačnici ovlaštena službena lica stupila u kontakt sa majkom supruga oštećene koja ih je obavijestila da se njen sin kao i njegova supruga(oštećena) nalaze u Japanu, u Tokiju, a što je u konačnici potvrđeno i kroz razgovor sa advokatom supruga oštećene, Vasilić Goranom, što je sve zadokumentovano u Službenoj zabilješci Suda od 19.01.2021. godine, zbog čega ponovo nije bilo mogućnosti da se osigura njihovo prisustvo na glavnom pretresu. Dalje, prvostepeni Sud je cijenio i činjenice poput situacije uzrokovane pandemijom izazvanom virusom Covid 19, te udaljenošću Japana, kao i da je sama oštećena prilikom davanja iskaza u istrazi jasno istakla da se nalazi u drugom stanju i da neće moći pristupiti na glavni pretres. Prema tome, a kako su navedeni razlozi sasvim dovoljni za zaključak da je dolazak oštećene, kao i njenog supruga-svjedoka na sud, iz važnih razloga znatno otežani, te kako ovi razlozi žalbama branioca ni na koji način nisu dovedeni u pitanje, onda je sasvim pravilna odluka prvostepenog suda da se iskazi

oštećene i njenog supruga pročitaju na glavnom pretresu u smislu odredbe člana 273. stav 2. ZKP-a BiH. Takvo postupanje nije nezakonito niti proizvoljno, kako se žalbom branioca želi prikazati, a niti je na ovaj način optuženom povrijeđeno pravo na odbranu, samo zbog toga što nije bio u prilici neposredno ispitati ove svjedoke. S tim u vezi, valja primijetiti da, neovisno od toga što ova dva svjedoka nisu neposredno svjedočila, odbrani nije uskraćena mogućnost da osporava vjerodostojnost njihovih iskaza izvođenjem vlastitih dokaza što je i učinjeno kroz saslušanje optuženog u svojstvu svjedoka, kao i da osporava bilo koji drugi dokaz optužbe kojim je tužitelj dokazivao tezu optužbe, odnosno, potkrepljivao iskaze ovih svjedoka, pa slijedom svega navedenog, nisu mogli biti prihvaćeni žalbeni prigovori branioca optuženog da je u konkretnom slučaju učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka d) ZKP-a FBiH.

26. Takođe, kada je u pitanju povreda prava na odbranu, analizom argumentacije predmetne presude, vijeće je zaključilo da iskazi saslušanih svjedoka jesu pročitani tokom glavnog pretresa, međutim iskazi ovih svjedoka, iako su bili ključni nisu korišteni samostalno da bi se na njima u potpunosti zasnovao zaključak o krivici optuženog. Iskazi ovih svjedoka u potpunosti odgovaraju nalazima materijalne dokumentacije (Zapisnik o prepoznavanju osoba GP BiH- Terenski ured Sjeveroistok Bijeljina- Postrojba Granične policije Bijeljina od 07.05.2018. godine sa fotodokumentacijom, istog broja i datuma), te u znatnom dijelu, izuzev konkretne radnje predaje novca, sa iskazom samog optuženog datog u svojstvu svjedoka, odnosno sadržaju iskaza svjedoka Špirić Siniše i Jovana Badže koji su takođe zaposlenici na GP Rača, a koji su detaljno objasnili da stranac nije dužan prijavljivati se službi za strance ukoliko je odsjeo u hotelu jer je to obaveza hotela, a što je moralo biti poznato i samom optuženom, koji i pored te činjenice, te činjenice da je oštećenu pozvao u kontrolnu kućicu nije kontaktirao hotel u kojemu je odsjela oštećena s ciljem te provjere. Naime, kako to pravilno zaključuje prvostepena presuda, to proizlazi iz iskaza samog optuženog koji je dao u svojstvu svjedoka s obzirom da on sam, izuzev činjenice da se u kontrolnoj kućici GP nalazio sam sa oštećenom i da su vodili razgovor samo o neophodnosti postojanja prijave, nije potvrdio da je kontaktirao hotel s ciljem provjere prijave boravka oštećene u istom ili pak izvršio provjeru prema odjelu za strance, što sve upućuje na zaključak o vjerodostojnosti iskaza svjedoka-oštećene da je optuženi zatražio, a potom i dobio novac od iste, kako bi joj omogućio napuštanje BiH, mada za to nije imao nikakav zakonski osnov, a što oštećenoj kao strancu u tom momentu i nije u cijelosti moglo biti poznato, već tek nakon nekog vremena, odnosno po dolasku u Beograd

i provjerom na stranici GP BiH, odnosno tek po obavljenom razgovoru sa suprugom, o čemu je oštećena dala detaljno obrazloženje u svom iskazu.

27. Stoga, Vijeće je zaključilo da nije osnovan predmetni prigovor koji navodi da je povrijeđeno pravo na odbranu optuženog zbog toga što su za dokazivanje korištene izjave saslušanih svjedoka, kao i da je u tom smislu nepravilno primjenjena odredba člana 273. stav 2. ZKP BiH, jer se presuda ne zasniva isključivo na ovim dokazima, već je njegovo učešće u predmetnim radnjama podržano i drugim dokazima, kao i indicijskim okolnostima koji tvore jednu logičku cjelinu, a čijom analizom se van razumne sumnje dolazi do zaključka da je optuženi počinio krivično djelo opisano u izreci i da je pobijana presuda u tom smislu pravilna i da ne postoje povrede kako se na to žalbom ukazuje.

28. Branilac žalbom ističe da je prilikom sastavljanja zapisnika došlo do kršenja odredbi čl. 152. stav 1. i 2. ZKP, kao i člana 86. stav 7. i 8. ZKP, što sljedstveno tome povlači za sobom nevaljanost dokaza pribavljenih uz kršenje zakonskih odredaba, pa se na takvom dokazu i nije mogla zasnovati osuđujuća presuda. Naime, branilac je žalbom ukazao da su isti nezakonito sastavljeni, odnosno da su svi dokazi uzeti na narativan način, i to na način da se u iste nisu unosila pitanja i odgovori kako to nalaže ZKP, pa je ovakav način sastavljanja zapisnika u direktnoj suprotnosti sa odredbama člana 86. tačka 7. ZKP BiH.

29. Cijeneći navedeni prigovor, apelaciono vijeće ga je ocijenilo neosnovanim i paušalnim, budući da odbrana nije dovela u pitanje zakonitost ovih dokaza (zapisnici o saslušanju svjedoka), tako da su ovi dokazi ravnopravno s ostalim mogli biti predmet ocjene, čiju je dokaznu snagu prvostepeno vijeće cijenilo u međusobnoj vezi sa drugim izvedenim dokazima. Nadalje, ovo vijeće je odbilo prigovor odbrane koji se odnosi na način saslušanja svjedoka u istrazi. Imajući u vidu odredbe člana 82., 83., 84. i 85. ZKP BiH, koji propisuju uslove koji moraju biti ispunjeni da bi se zapisnik o saslušanju svjedoka mogao koristiti kao dokaz u krivičnom postupku, vijeće je ispitalo zakonitost ovih radnji dokazivanja. Izvršivši uvid u spis, odnosno cijenviši zapisnike o saslušanju svjedoka Yuko Ogasawara i Mladena Jovića uložene od strane optužbe, apelaciono vijeće je našlo da su u cijelosti primijenjene odredbe navedenih članova ZKP BiH, utvrdivši da su iskazi svjedoka zakonito pribavljeni i nisu nezakoniti u smislu člana 10. ZKP BiH. Apelaciono vijeće je zauzelo isti stav kada je u pitanju prigovor odbrane koji se odnosi na kršenje odredbi člana 86. stav 7. ZKP BiH, a odnosi se na tok i način ispitivanja svjedoka. Naime, ovo vijeće smatra da su ovlaštena službena lica na ispravan i zakonit način, a sve u skladu sa članom 86. ZKP BiH, saslušavali svjedoke dajući priliku svjedocima da iznesu svoja

saznanja o konkretnom događaju ne nalazeći za potrebnim nešto dodatno provjeravati. Dakle, Vijeće zaključuje da su ovlaštena službena lica uz saglasnost tužioca u neometanom izlaganju, dala priliku svjedocima da iznesu svoja saznanja o krivičnom djelu, učiniocima i drugim važnim okolnostima za postupak, te da u situacijama kada nisu našli za shodnim određenu činjenicu dodatno provjeravati kroz druga pitanja, to nisu ni činili, što je bila, očito, dopuštena praksa i strategija postupajućih ovlaštenih službenih lica.

ŽALBENI PRIGOVORI ODBRANE KOJIMA SE UKAZUJE NA POVREDU KRIVIČNOG ZAKONA

Standardi za odlučivanje po žalbi

30. Podnosilac žalbe koji tvrdi da je došlo do pogrešne primjene zakona mora navesti barem tu navodnu pogrešku, iznijeti argumente u prilog svojoj tvrdnji i obrazložiti na koji način je ta pogreška utjecala da odluka bude nezakonita.

31. U slučaju kada povreda zakona proizlazi iz primjene pogrešne pravne norme u presudi, žalbeno vijeće može navesti tačnu pravnu normu i shodno tome preispitati relevantna činjenična utvrđenja pretresnog vijeća. Time žalbeno vijeće ne ispravlja samo pravnu grešku, nego primjenjuje odgovarajuću pravnu normu na dokaze sadržane u spisu u nedostatku dodatnih dokaza, te mora utvrditi da li je samo uvjereno, isključujući svaku razumnu sumnju, u činjenično utvrđenje koje odbrana osporava prije nego što potvrdi to činjenično utvrđenje po žalbi.

32. U slučaju kada žalbeno vijeće zaključi da je pretresno vijeće pogriješilo u primjeni zakona, ali je uvjereno u tačnost činjeničnog stanja koje je utvrdilo pretresno vijeće, žalbeno vijeće će preinačiti presudu u svjetlu pravilne primjene zakona i po potrebi samo utvrditi odgovarajuću kaznu, kako je to i propisano članom 314. i 308. ZKP BiH.

33. Rukovodeći se naprijed istaknutim standardima, opisanim kroz odjeljak presude „Opšta pitanja“ apelaciono vijeće je navedene žalbene prigovore, istaknute od strane branioca optuženog, označene kao žalbeni osnovi iz člana 298. ZKP BiH (povrede krivičnog zakona) *prima facie* odbacilo kao neosnovane.

34. Budući da se, žalbom samo paušalno označava ovaj žalbeni osnovi kroz iznošenje tvrdnji, odnosno vlastitih zaključaka da se iz izvedenih dokaza nije mogla utvrditi krivica optuženog, a u odnosu na koje prigovore je u prethodnom dijelu ove presude iznesen

stav ovoga vijeća, odnosno stav koji će uslijediti u okviru žalbenog osnova-pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, prigovori nisu mogli predstavljati valjanu osnova za ispitivanje prvostepene presude.

35. Međutim, bez obzira na naprijed navedeni stav, ovo vijeće nalazi za potrebnim istaći da su prigovori žalioaca a koji su samo paušalno označeni kao prigovori kojima se ukazuje na povredu krivičnog zakona, neosnovani, s obzirom da je i prema stavu ovoga vijeća, prvostepeni sud na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalni zakon. Naime, žalilac u uvodnom dijelu žalbe, između ostalih žalbenih osnova, samo taksativno pominje povredu iz ovog žalbenog osnova, pri čemu, ne iznosi apsolutno nikakve razloge na kojima zasniva ove svoje tvrdnje zbog čega ih je valjalo ocijeniti kao kao neosnovane i paušalne.

V. ŽALBENI NAVODI U POGLEDU PRAVLINOSTI UTVRĐENOG ČINJENIČNOG STANJA (ČLAN 299. ZKP

BiH)

A. Standardi za odlučivanje po žalbi

36. Vijeće Apelacionog odjeljenja, u kontekstu ovog žalbenog prigovora, primjećuje da se presuda može pobijati zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, kada je sud neku odlučnu činjenicu pogrešno utvrdio ili nije utvrdio, odnosno kada na to ukazuju nove činjenice ili novi dokazi, a sve u skladu sa odredbom člana 299. ZKP BiH.

37. Standard koji vijeće Apelacionog odjeljenja treba primijeniti prilikom preispitivanja navodno pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja jeste utemeljenost. Vijeće Apelacionog odjeljenja će prilikom razmatranja navodno pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja utvrditi da li bi jedan objektivan sud koji presuđuje u činjeničnim pitanjima došao do tog zaključka, isključujući svaku razumnu sumnju. U tom smislu, prilikom utvrđivanja da li je zaključak prvostepenog suda bio opravdan, vijeće Apelacionog odjeljenja će krenuti od načela da se ne treba olako upuštati u narušavanje činjeničnog stanja koje je utvrdio prvostepeni sud u prvostepenom postupku.

38. Vijeće Apelacionog odjeljenja ima na umu, kao opšte načelo, da je zadatak da sasluša, provjeri i odmjeri dokaze izvedene u prvostepenom postupku prvenstveno u diskrecionoj nadležnosti prvostepenog suda. Stoga ovo vijeće mora iskazati određeno uvažavanje u pogledu činjeničnog stanja, koje je utvrdio prvostepeni sud. Vijeće Apelacionog odjeljenja može vlastitim nalazom zamijeniti utvrđenje prvostepenog suda

samo ako jedan objektivan sud koji presuđuje u činjeničnim pitanjima ne bi mogao donijeti takvu presudu, kada dokazi na koje se oslanjao prvostepeni sud ne bi mogli biti prihvaćeni od strane bilo kojeg objektivnog suda ili kada je ocjena dokaza "potpuno pogrešna".

B. Žalbeni prigovori i ocjena vijeća

39. Branilac optuženog, žalbu podnosi zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, ospravljajući činjenicu da je njegov branjenik počinio krivično djelo navedenog datuma, tj. 02.05.2019. godine. Navodi da se ovaj zaključak temelji na tvrdnjama svjedoka – oštećene i njenog supruga, čiji iskazi su pročitani, a odbrana nije imala mogućnost da ih ispita i njihove iskaze na taj način provjeri. Zbog toga je pogrešno utvrđena činjenica da je optuženi Bogdanović obavljajući poslove i zadatke ovlaštene službene osobe-policajca GP BiH na način da je od oštećene Ogasawara Yuko zahtijevao i primio novčani iznos od 50 eura lažno joj predstavljajući da je zbog neposjedovanja potvrde o boravku u BiH počinila prekršaj iz člana 134. Zakona o strancima, a na šta je oštećena pristala pogrešno vjerujući optuženom da je počinila navodni prekršaj. Oспорavajući pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja branilac je posebno analizirao dokaznu vrijednost pomenutih svjedoka, nalazeći da se istima nije mogla pokloniti vjera, ne samo zbog činjenice da se isti nisu mogli provjeriti s obzirom da je odbrana bila lišena mogućnosti da ih unakrsno ispita i provjeri stvarni domet i vjerodostojnost njihovih iskaza. Pored navedenog, odbrana je posebno osporila stav suda da svjedokinja sve i da je bila saslušana na glavnom pretresu svoj iskaz dat u istrazi ne bi promijenila, nalazeći da je ovakav stav odnosno zaključak suda suprotan pravilima logike i struke, te da se radi o unaprijed formiranom mišljenju o krivici optuženog. Prema braniocu, sud je prilikom donošenja ovakvog zaključka evidentno bio fasciniran ličnošću oštećene zbog činjenice da se radi o oštećenoj koja dolazi iz jedne tradicije u kojoj vladaju besprijekorne vrijednosti(oštećena državljanka ...), a koji zaključak odnosno psihička ocjena iskaza svjedoka nije mogla biti donesena bez njenog neposrednog saslušanja. Konačno, branilac je osporio i vjerodostojnost iskaza svjedoka Mladena Jovića, supruga oštećene, čiji iskaz je takođe pročitao na glavnom pretresu, konstatujući u tom smislu da ovaj svjedok nije bio izvor informacija, kao i da je sud zanemario iskaze svjedoka optužbe koji su potvrdili da je upravo ovaj svjedok dolazio na granični prelaz s ciljem povlačenja prijave protiv optuženog.

40. Cijeneći razloge date u prvostepenoj presudi, vijeće nalazi da je presuda u ovom dijelu zaključak o učešću optuženog bazirala na dokazima koji su međusobno povezani i cijenjani zajedno ukazujući da se inkriminirana radnja kojom se optuženi teretio, odvijala upravo kako je to tvrdila optužba. Svjedoci čiji su iskazi pročitani dali su iskaz koji odgovara i materijalnoj dokumentaciji, odnosno zapisniku o prepoznavanju osoba GP BiH- Terenski ured Sjeveroistok Bijeljina- Postrojba GP Bijeljina, broj: 17-13-5-04-07/19 od 07.05.2018. godine, sa fotodokumentacijom, istog broja i datuma. Ovaj dokaz u potpunosti odgovara iskazu svjedoka Ogasawara Yuko koja je opisala na koji način i zbog čega je stupila u kontakt sa optuženim Bogdanovićem, a koji kontakt kao i svrhu istog, izuzev činjenice da je tražio i dobio novac od oštećene, nije osporio ni sam optuženi. Pored toga, svjedok Mladen Jović, iako se ne radi o neposrednom svjedoku kako to pravilno navodi odbrana, je u cijelosti potvrdio navode svjedokinje Yuko, a koji svjedok je u konačnici i bio inicijator prijave nezakonitog postupanja optuženog a sve s ciljem kako bi se u budućnosti spriječilo takvo ponašanje ovlaštenih službenih lica.

41. Naime, cijeneću iskaze ovih svjedoka, a prvenstveno iskaz svjedoka oštećene Ogasawara Yuko, prema stavu ovoga vijeća, prvostepeni sud je pravilno doveo u vezu njen iskaz sa iskazom optuženog kao svjedoka koji su u potpunosti konzistentni, izuzev ključne radnje primanja novca, a što pravilno percipira i prvostepeni sud dajući valjano i logično obrazloženje zašto optuženi osporava tu okolnost, a što je bilo i realno za očekivati s obzirom da bi potvrđivanje te okolnosti *de facto* predstavljalo priznanje krivičnog djela. Takođe, navedenom valja dodati i bitnu činjenicu da iako je povod optuženom za izvođenje oštećene iz autobusa i njihov odlazak u službene prostorije GP na graničnom prelazu bio vršenje provjere prijave boravka oštećene kao stranca na teritoriji BiH, optuženi ipak ne preduzima te radnje (provjera u hotelu gdje je odsjela ili kod ureda za strance), pa se s toga postavlja pitanje na temelju čega optuženi otklanja sumnje u pogledu ispunjenosti uslova oštećene za napuštanje teritorije BiH, odnosno na temelju čega joj ipak dozvoljava prelazak državne granice, ako to nije učinjeno zahtijevanjem i primanjem dara u vidu novca a kako su to opisali ključni svjedoci optužbe. Konačno, na okolnosti načina provjere prijave boravka stranaca u slučaju kada isti ne posjeduje dokaz o prijavi, prvostepeni sud analizira iskaze svjedoka Jovana Badže i Siniše Špirića koji su takođe granični policajci kao i optuženi, te iste dovodi u vezu sa obavezom postupanja graničnog policajca u tim situacijama, a koju obavezu optuženi, kako je to rekla i svjedokinja-oštećena, ali i sam optuženi, nije preduzeo.

42. Nadalje, jedan od prigovora koji odbrana u žalbi ističe je da je prvostepena presuda zanemarila iskaze svjedoka Jovana Badže i Drage Jovanovića u kontekstu njihovih navoda da je sam suprug oštećene nakon prijave dolazio u kancelariju šefa smjene s namjerom njenog povlačenja. Odbrana smatra da je upravo i to bio razlog više za unakrsno ispitivanje svejduka Mladena Jovića.

43. Međutim, i prvostepeni sud je razmatrao ovaj prigovor odbrane te zaključio da isti nije osnovan, sa kojim se zaključkom i ovo vijeće slaže. Naime, i prema stavu ovog vijeća odbrane potpuno se ukazuje neosnovanom istakuta teza odbrane, s obzirom da istu demantuje sama hronolgija događaja, koja se ogleda kroz činjenicu da je sama svjedokinja svoj iskaz dala čak pet dana nakon spornog događaja, odnosno momenta prijave njenog supruga. Dakle, iz navedenog se da izvući logičan zaključak da svjedokinja ni u kom slučaju, a sljedstveno tome ni njen suprug, nisu iskazali bilo kakvu namjeru za odustajanjem od prijavljivanja krivičnogopravnog događaja, a što sve u konačnici pobija navode svjedoka Jovana Badže i Drage Jovanovića u tom pogledu.

44. Dakle, imajući u vidu navedeno obrazloženje, te odredbu člana 15. ZKP BiH prema kojoj pravo suda da ocjenjuje postojanje ili nepostojanje činjenica nije vezano ni ograničeno posebnim formalnim dokaznim pravilima, apelaciono vijeće smatra da je prvostepeni sud dao jasne i precizne razloge za svoje zaključke, te da je za svaki dokaz koji je prihvatio, kao i onaj koji nije prihvatio, dao logično i uvjerljivo obrazloženje, tako da ocjena izvedenih dokaza ni u jednom dijelu sama po sebi ne izgleda proizvoljna ili neprihvatljiva, niti ima elemenata koji bi ukazivali da je dokazni postupak zloupotrijebljen na optuženikovu štetu. Konačno, apelaciono vijeće zaključuje da ne postoji povreda prava na pravično suđenje iz člana 6. stav 1. tačka d) Evropske konvencije kada svi izvedeni dokazi(pročitani iskazi), drugi navedeni kako subjektivni tako i materijalni dokazi ali i indicijske okolnosti na kojima je prvostepeni sud zasnovao odluku o optuženikovoju krivici djeluju kao čvrst zatvoren krug koji dopušta samo jedan zaključak, a to je da je optuženi Đorđe Bogdanović počinio predmetno krivično djelo, pri čemu je potpuno isključena mogućnost drugačijeg zaključka u odnosu na tu činjenicu.

VI. ŽALBENI PRIGOVORI U POGLEDU ODLUKE O KRIVIČNOPRAVNOJ SANKCIJI (ČLAN 300.ZKP-BIH)

A. Standardi za odlučivanje po žalbi

45. Presuda se zbog odluke o kazni može pobijati po dva različita osnova, kako to predviđa član 300. ZKP BiH.

46. Presuda se po ovom osnovu može pobijati ako pretresno vijeće nije primijenilo relevantne zakonske odredbe prilikom odmjeravanja kazne. Međutim, apelaciono vijeće neće preinačiti odluku o kazni samo zbog toga što pretresno vijeće nije primijenilo sve relevantne zakonske odredbe, već će apelaciono vijeće preispitati odluku o kazni samo ako podnosilac žalbe pokaže da je propust da se primijene sve relevantne zakonske odredbe doveo do nepravilne presude. Ako apelaciono vijeće smatra da je došlo do nepravilne presude ono će utvrditi odgovarajuću kaznu na osnovu činjeničnog stanja utvrđenog od strane pretresnog vijeća i pravilno primijenjenog zakona.

47. S druge strane, podnosilac žalbe može osporavati odluku o kazni zbog toga što je pretresno vijeće neprimjereno iskoristilo svoje diskreciono pravo prilikom utvrđivanja odgovarajuće kazne. Apelaciono vijeće naglašava da pretresno vijeće ima široko diskreciono pravo u utvrđivanju odgovarajuće kazne, pošto je pretresno vijeće u poziciji da najbolje može odmjeriti i ocjeniti dokaze izvedene na glavnom pretresu. Shodno tome, apelaciono vijeće neće remetiti analizu pretresnog vijeća o otežavajućim i olakšavajućim okolnostima kao ni težinu koja je data tim okolnostima, osim ako podnosilac žalbe ne pokaže da je pretresno vijeće zloupotrijebilo svoje široko diskreciono pravo.

48. Naime, podnosilac žalbe mora pokazati da je pretresno vijeće dalo težinu nebitnim i irelevantnim pitanjima, da nije dalo težinu ili dovoljno težine relevantnim pitanjima, da je napravilo očiglednu grešku u odnosu na činjenice na koje je primijenilo svoje diskreciono pravo ili da je odluka pretresnog vijeća bila u tolikoj mjeri neopravdana, ili jednostavno nepravedna, da apelaciono vijeće može izvesti zaključak da pretresno vijeće nije koristilo svoje diskreciono pravo na primjeren način.

49. Apelaciono vijeće uzima u obzir da pretresno vijeće nije obavezno da posebno obrazlaže svaku otežavajuću i olakšavajuću okolnost. Ako je apelaciono vijeće uvjereno da je pretresno vijeće razmatralo te okolnosti, ono neće izvesti zaključak da je pretresno vijeće zloupotrijebilo svoje diskreciono pravo prilikom utvrđivanja odgovarajuće kazne.

Žalbeni prigovori i ocjena vijeća

50. Odbrana je takođe podnijela žalbu i zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji jer smatra da je u presudi pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, pa samim tim

kazna nije adekvatna, jer krivica nije ni trebala biti utvrđena. Međutim, ako sud ipak bude na stanovištu da je optuženi kriv za izvršeno krivično djelo, odbrana smatra da je sud precijenio otežavajuće okolnosti dok olakšavajuće okolnosti uopšte nije cijenio već ih je samo naveo. Odbrana smatra da je u tom smislu bilo neophodno pravilno valorizovati njegove porodične prilike, njegovu raniju neosuđivanost kao i zanemariv iznos koji je primio što sve prema ocijeni odbrane ukazuje na opravdanost ublažavanja izrečene kazne koja je prestrogo odmjerena. Konačno, odbrana je osporila zaključak suda o masovnosti pojava činenja ovih krivičnih djela, kao i to da je ovakvim postupanjem optuženog prema stranoj državljanici narušen ugled države BiH, nalazeći da se tim okolnostima ne može dati karakter otežavajućih.

51. Razmatrajući odluku o kazni, apelaciono vijeće nalazi da branilac optuženog osnovano ukazuje da je kazna koju je prvostepeni sud u pobijanoj presudi izrekao optuženom, previsoko odmjerena, ako se imaju u vidu sve okolnosti ovog predmeta, posebno uzimajući u obzir sve olakšavajuće okolnosti, utvrđene na strani optuženog. Kod ovakvog zaključka vijeće je uzimajući u obzir odredbe člana 48. KZ BiH, a cijeneći posebni zakonski minimum i maksimum kazne propisan za ovo krivično djelo, isto dovelo u vezu sa okolnostima koje imaju karakter olakšavajućih, i to, činjenicom da je optuženi porodičan čovjek, otac dvoje maloljetne djece, te činjenicom ranije neosuđivanosti optuženog, što sve opravdava zaključak da je u konkretnom slučaju, suprotno stavu iz pobijane presude, optuženom trebalo izreći kaznu manju od izrečene u prvostepenom postupku.

52. Opredjeljujući se o visini kazne koju je za počinjeno krivično djelo trebalo izreći optuženom, ovo vijeće je imalo u vidu naprijed navedene olakšavajuće okolnosti koje su, dijelom od strane prvostepenog suda, utvrđene u odnosu na optuženog i kao takve cijenjene. Međutim, kada su u pitanju otežavajuće okolnosti koje je prvostepeni sud utvrdio na strani optuženog, ovo vijeće nalazi da neke od tih okolnosti nisu pravilno utvrđene. Tako iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je kao otežavajuću okolnosti na strani optuženog prvostepeni sud cijenio da je počinjenjem ovog krivičnog djela narušen ugled države BiH. Vijeće nalazi nespornim da se radi o ozbiljnom djelu počinjenom od strane uposlenika bitne institucije. Međutim, ta činjenica sama po sebi ne može predstavljati argument, koji bi mogao imati presudni značaj za utvrđivanje štete, odnosno narušenosti njenog ugleda u mjeri, kako se to implicira presudom. Ovo posebno iz razloga, što presuda izuzev apstraktnih navoda, nije dala argumentaciju u pravcu njene objektiviziranosti u smislu nanošenja nenadoknadivih štetnih posljedica po državu,

odnosno narušenosti njenog međunarodnog ili unutrašnjeg ugleda. Dakle, i pored činjenice da se radilo o ozbiljnom djelu, te da je šteta pričinjena oštećenoj, zaključci suda o navodnoj narušenosti ugleda države BiH, nisu mogli biti prihvaćeni u smislu otežavajućih okolnosti, što bi opravdalo izricanje ove kazne zatvora.

53. Slijedom iznesenog, ovo vijeće je uvažavajući žalbu branioca optuženog prilagodilo kaznu stepenu krivice optuženog i njegovoj ličnosti, te je izreklo kaznu zatvora u trajanju od jedne godine (u visini zakonskog minimuma), koja po mišljenju ovog vijeća, odgovara svrsi kažnjavanja, kako sa aspekta generalne, tako i sa aspekta specijalne prevencije.

54. Bez obzira na činjenicu da se žalbom, odnosno da se u njenom uvodu odluka u pogledu oduzimanja imovinske koristi samo paušalno osporavala vijeće je presudu razmotrilo i u tom pravcu, nalazeći da je evidentno prvostepeni sud postupio u skladu sa članom 110. KZ BiH(u vezi sa članom 111. i 217. stav 4. KZ BiH) koja odredba predstavlja opšti princip krivičnog prava da niko ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu vršenjem krivičnog djela. U ovom slučaju iznos od 50,00 eura je bio rezultat počinjenog krivičnog djela i kao takav morao je biti oduzet od optuženog.

55. Zbog svega navedenog, a na osnovu člana 314. stav 1. ZKP BiH, valjalo je djelimičnim uvažavanjem žalbe branioca optuženog preinačiti prvostepenu presudu na način kako je to odlučeno u izreci ove presude.

Zapisničar:

Pravni savjetnik

Bojan Avramović

PREDSJEDNIK VIJEĆA

S U D I J A

Staniša Gluhajić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.